

Î N C H E I E R E

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului depus de către Nicolae Muntean,
reprezentat de avocatul Valentin Caisîn,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de către Nicolae Muntean împotriva Societății pe Acțiuni „Moldova-Gaz”,
intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” cu
privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul depus de către Nicolae Muntean și a fost menținută hotărârea
din 18 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 20 aprilie 2017, Nicolae Muntean a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SA „Moldova-Gaz” cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că prin
decizia SA „Moldova Gaz” nr.6 din 2 februarie 2017 privind încălcarea de către
consumatorul final a clauzelor contractuale, s-a decis încasarea sumei de 46 179,
35 de lei, calcul efectuat conform prevederilor pct.151 din Regulamentul privind
furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea ANRE nr.415 din
25 mai 2011.

Reclamantul a susținut că nefiind de acord cu decizia adoptată, s-a adresat
pârâtei cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 6 din 2
februarie 2017, însă prin răspunsul din 4 martie 2017, recepționat la 5 aprilie 2017,
cererea a fost respinsă.

Nicolae Muntean a declarat că la 12 ianuarie 2017, prezentându-se la
domiciliu său, a observat la poartă mai multe persoane necunoscute, iar în urma
discuțiilor purtate, ultimii s-au prezentat a fi lucrătorii SRL „Chișinău-Gaz”.

A menționat că de la angajații întreprinderii SRL „Chișinău-Gaz” a aflat
precum că dânsul s-a conectat ilegal la rețeaua de gaze naturale prin furtun și
aceștia au deconectat gazul de la robinet.

Astfel, a opinat că a avut loc ședința grupului operativ de lucru cu privire la
examinarea modalităților de încălcare a clauzelor contractuale, fiind întocmit

procesul-verbal nr.14 din 18 ianuarie 2017, prin care s-a decis de a reconecta imobilul la rețeaua de gaze, deși a indicat că nu s-a conectat la rețeaua de gaze naturale ilegal, prin anumite furtunuri sau alte modalități.

Ulterior, Nicolae Muntean a recepționat decizia nr.6 din 2 februarie 2017, din care a aflat că urmează să achite suma de 46 179, 36 de lei, calculată după sistemul paușal, adică 6 966, 22 m³ de gaze naturale, aproximativ 580 m³/lună, neluând în considerație că este pe timp de vară sau iarnă.

Reclamantul a subliniat că s-a adresat pârâtei cu cerere, prin care a solicitat anularea deciziei nr.6 din 2 februarie 2017, însă prin răspunsul recepționat, a fost informat precum că toate probele prezentate de operatorul sistemului de distribuție SRL „Chișinău-Gaz”, se confirmă conectarea ilegală la rețeaua de gaze naturale prin furtun „negru”, iar ca urmare, colaboratorii de gaze au fost nevoiți să înlăture scurgerea de gaze naturale și să deconecteze locul de consum de la rețeaua de gaze naturale.

La 1 martie 2018, Nicolae Muntean, reprezentat de avocatul Valentin Caisîn a depus o cerere de concretizare a cererii de chemare în judecată, în motivarea căreia a indicat că între părți a fost încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale la consumatori casnici nr.201304.

A afirmat că la 12 ianuarie 2017 de către SRL „Chișinău – Gaz” a fost adoptată dispoziția de deconectare a instalației de gaze naturale de la rețeaua de gaze naturale a consumatorului, indicându-se ca motiv de deconectare, pretinsa scurgerea de gaze naturale, pericol de explozie, cauzat de conectare ilicită la rețeaua de gaze naturale prin furtun la robinet de incendiu.

Suplimentar a menționat că la 2 februarie 2017, SA „Moldovagaz” a adoptat decizia nr.6 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, prin care s-a decis în conformitate cu prevederile pct.151 din Regulament, efectuarea calculului consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal pentru perioada de 12 luni și încheierea contractului de furnizare după achitarea sumei recalculate.

Totodată, a fost indicat că la 12 ianuarie 2017, în rezultatul verificării locului de consum, s-a constatat conectarea ilicită a instalației de gaze naturale la rețeaua de gaze naturale fără evidența consumului de gaze naturale. Conectarea la conducta de gaze naturale a fost efectuată prin intermediul unui furtun unit la robinetul de incendiu și ulterior conectată instalația de gaze, prin ocolirea echipamentului de măsurare.

Prin chitanța de plată în numerar din 6 februarie 2017, SA ”Moldovagaz” a înaintat spre achitare suma de 46 179, 35 de lei.

Nefiind de acord cu actele administrative enunțate, la 2 martie 2017, s-a adresat cu cerere prealabilă SA „Moldovagaz”, iar prin răspunsul nr.M-46/17 din 4 martie 2017, recepționat la 5 aprilie 2017, cererea a fost respinsă.

Nicolae Muntean a considerat că decizia SA „Moldovagaz” nr. 6 din 2 februarie 2017 și chitanța de plată în numerar din 6 februarie 2017 în sumă de 46 179,35 de lei au fost întocmite ilegal, cu încălcarea procedurii stabilite de lege.

Reclamantul a precizat că lipsesc probe precum că la 12 ianuarie 2017 la adresa mun. XXXX, XXXX, str. XXXX a avut loc scurgere de gaze naturale ca urmare a intervenției lui, la rețeaua de gaze. Suspiciunile SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la intervenția la echipamentul de măsurare a evidenței consumului de gaze

naturale de la locul de consum din mun. XXXX, XXXX, str. XXXX, nu au fost probate.

Astfel, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale SRL „Chișinău-Gaz” din 12 februarie 2015 a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite.

A mai susținut că în baza pct.121 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr.415 din 25 mai 2011, personalul operatorului de rețea este obligat să demonstreze consumatorului final faptul încălcării clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat.

Prin prisma prevederilor sus-enunțate, se atestă lipsa la materialele cauzei a probelor pertinente și admisibile, prin care s-ar dovedi că actul de constatare a încălcării clauzelor contractuale din 12 ianuarie 2017 ar fi avut loc cu avizarea consumatorului casnic.

Or, la momentul întocmirii actului de constatare a încălcării clauzelor contractuale dânsul nu se afla la locul de consum.

La fel, nu corespund realității afirmațiile angajaților SRL „Chișinău-Gaz” precum că dânsul a refuzat să semneze actul de constatare a încălcării clauzelor contractuale și că dânsul se afla la locul de consum, deși nu au fost indicate motivele refuzului.

La baza deciziei nr.6 din 2 februarie 2017 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, au fost puse dispoziția de deconectare a instalației de gaze din 12 ianuarie 2017 și actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale din aceeași dată, care la rândul lor, au fost adoptate cu încălcările prevederilor Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr.415 din 25 mai 2011.

În consecință, reclamantul a considerat că decizia nr.6 din 2 februarie 2017 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, este contrară pct. 129/2 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr.415 din 25 mai 2011 și că urmează a fi anulată ca fiind ilegală.

Nicolae Muntean, prin cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare a cerințelor a solicitat repunerea în termenul de contestare, anularea deciziei SA „Moldovagaz” nr.6 din 2 februarie 2017 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale și chitanței de plată în numerar din 6 februarie 2017 în sumă de 46 179, 35 de lei.

Prin hotărârea din 18 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost repus Nicolae Muntean în termenul de depunere a cererii de chemare în judecată și a fost respinsă, ca nefondată acțiunea în contenciosul administrativ depusă de către Nicolae Muntean împotriva SA „Moldova-Gaz” cu privire la anularea actului administrativ.

La 28 mai 2018, Nicolae Muntean a depus apel împotriva hotărârii din 18 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de către Nicolae Muntean și a fost menținută hotărârea din 18 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 142-152)

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile pct. 80¹ lit. d), 95 lit. b), 121, 129 și 168 ale Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011, art. 70 alin. (6) și 83 alin. (7) ale Legii cu privire la gazele naturale nr. 108 din 27 mai 2016.

În această ordine de idei, Colegiul a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe, care a conchis că Nicolae Muntean având calitatea de consumator în cadrul contractului de furnizare a gazelor naturale, are obligația negativă de a nu admite anumite intervenții asupra utilajului de gaze, obligație stabilită atât în contractul semnat între părți, cât și la pct.168 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 415.

Astfel, instanța de apel a menționat că la caz, acțiunile întreprinse de SRL „Chișinău Gaz” sunt unele legale, or, a fost pusă în pericol viața mai multor persoane, bunurilor acestora, precum și a mediului înconjurător.

În aceste condiții, decizia SA „Moldovagaz” nr.6 din 2 februarie 2017, prin care s-a dispus efectuarea calculului consumului de gaze prin metoda sistemului paușal pentru o perioadă de 12 luni, a fost adoptată legal potrivit rigorilor legii și procedurii stabilite.

Ca urmare, reieșind din faptul că Nicolae Muntean nu a demonstrat că furtunul de culoare neagră, ce era conectat la robinetul de incendiu până la echipamentul de măsurare gaze, prin intermediul căruia avea loc alimentarea cu gaze naturale, a fost unul autorizat de SA „Moldovagaz” sau SRL „Chișinău Gaz”, s-a determinat cu certitudine faptul că a existat consumul fraudulos de gaze de naturale, iar decizia din nr.6 din 2 februarie 2017 este una legală.

Totodată, instanța de apel a reținut că încălcarea prevederilor contractuale a fost stabilită în actul de control, în actul de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale, precum și în dispoziția de deconectare, toate actele fiind întocmite la 12 ianuarie 2017.

Mai mult ca atât, a fost determinată cu certitudine faptul că controlul s-a efectuat în prezența consumatorului, însă acesta a refuzat să semneze actul de control, considerent din care actul de control a fost lăsat în cutia poștală, pentru a face cunoștință cu acesta, fapt confirmat prin înregistrarea video efectuată de către angajații operatorului de rețea și anexată la materialele cauzei.

Finalmente, a fost stabilit și faptul că Nicolae Muntean a admis încălcarea clauzelor contractuale, care a dus la neînregistrarea/înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, astfel că acțiunile furnizorului prin care s-a dispus calcularea consumului de gaze naturale conform sistemului paușal sunt legale și întemeiate.

La 29 martie 2019, Nicolae Muntean, reprezentat de avocatul Valentin Caisîn, a declarat recurs împotriva deciziei din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile de judecată a instanțelor ierarhic inferioare, deoarece a considerat recurentul că acestea sunt neîntemeiate.

Nicolae Muntean a menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care urma a fi aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia aplicată și au interpretat eronat legea, temeiuri prevăzute de art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Recurentul a subliniat că actele administrative contestate și cele care au stat la baza emiterii acestora, au fost întocmite și adoptate cu grave încălcări ale Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, ceea ce denotă examinarea superficială a cauzei.

La fel, a considerat oportun a nota că niciun act de depistare a încălcării clauzelor contractuale din 12 ianuarie 2017, dispoziție de deconectare din 12 ianuarie 2017 și act de control a locului de consum, nu conține mențiunea precum că scurgerea de gaze naturale a fost constatată cu aplicarea aparatelor de măsurare a concentrației de gaze naturale, aceasta fiind o simplă presupunere.

A solicitat recurentul, admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțiale a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normelor de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiu aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) Cod administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 16 ianuarie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul depus la 29 martie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de către Nicolae Muntean, reprezentat de avocatul Valentin Caisîn în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Nicolae Muntean, reprezentat de avocatul Valentin Caisîn nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Nicolae Muntean, reprezentat de avocatul Valentin Caisîn.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Nicolae Muntean, reprezentat de avocatul Valentin Caisîn, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva